

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

máj 1980

Srdečne vás všetkých zdravím v drahom mene Pána Ježiša Krista Slovom z 1. Petra 4:7–11:

„A všetkému sa priblížil koniec. Teda buďte rozumní a triezvi k modlitbám. Ale predtým majte vrelú lásku navzájom naproti sebe, lebo láska prikrýva množstvo hriechov. Pohostinní jeden naproti druhému bez reptania. Každý, ako ktorý dostal dar milosti, tak si tým slúžte navzájom ako dobrí správcovia rôznej milosti Božej. Ak niekto hovorí – ako slová Božie; ak niekto slúži – ako z vlády, ktorú dáva Boh, aby bol Boh vo všetkom oslavovaný skrze Ježiša Krista, ktorý má slávu i silu na veky vekov. Amen.“

Ak dôkladne sledujeme formuláciu, tak Boh nie je oslavovaný skrze Pavla, skrze Petra, skrze brata Branhamu, teba alebo mňa, ale jedine skrze Ježiša Krista. Kto sa chce chváliť, ten nech sa chváli Pánom. Aká dôležitá je práve táto veta v dnešnom čase: *„Ak niekto hovorí – ako slová Božie.“* Slová (výroky) Božie sú inšpirovaným Slovom, ktoré hovoril skrze ústa Svojich prorokov a služobníkov. Boh chce skrze nás hovoriť. Ježiš, náš Pán povedal v ev. Matúša 12:36–37:

„Ale hovorím vám, že z každého prázdneho slova, ktoré povedia ľudia, vydajú počet v deň súdu; lebo zo svojich slov budeš ospravedlnený a zo svojich slov budeš odsúdený.“

V tomto biblickom texte sú zhrnuté dôležité myšlienky. Že sa tento čas priblížil, je nám známe. Pán daruj milosť, že by sme boli rozvážni a triezvi k modlitbám. Naše modlitby nemajú vyjadrovať naše vlastné želania a predstavy, ale by mali byť inšpirované Duchom a podľa vôle Božej. Každý sa môže zahliabať do Slova a dosiahnuť z neho svoje požehnanie. Cítíme srdečnosť a zároveň naliehavosť, s ktorou Duch Boží hovoril skrze povolané ústa tých, ktorých k tomu vyvolil. Slovo Božie nestarne, presne naopak, je stále aktuálnejšie a je pre nás denne nové.

Pred našimi očami sa na najširšej úrovni naplňa to, o čom náš Pán, Jeho proroci a apoštoli hovorili a čo bolo ako večné svedectvo napísané. Pán Ježiš predpovedal znamenia konečného času a Peter, Ján a Pavol písomne vyložili jednotlivé znamenia posledného času. Kto môže rôzne biblické miesta skrze osvetlenie Svätého Ducha správne usporiadať, vidí celkový obraz ako zložnú mozaiku. Proroci a apoštoli smeli vidieť spásny plán z Božieho pohľadu.

Na ostrove Patmos bol Ján v Duchu vzatý a všetko zhora videl skrze Božie zjavenie, čo sa tu na zemi má stať. Bol vzatý do neba aby neskôr mohol napísať, čo tam videl. Nech verný Pán teraz Svoju ľudu otvorí porozumenie pre Písmo viac ako kedy predtým. Nezapúdajme, že to boli tí, s ktorými osobne

hovoril, ktorým sa po Svojom vzkriesení zjavil, ktorým bolo dané porozume-
nie pre naplnenie Písma.

Literu Slova majú všetky cirkvi a slobodné zbory, učení Písma a farizeji,
ale skutočná Cirkev je založená na zjavení Ježiša Krista. Ona obdrží zjavenie
Slova a žije skrze neho. Napísané Slovo sa skrze Božské zjavenie stane v ži-
votoch jednotlivcov a Cirkvi Duchom a životom.

Pán Ježiš prosil vo veľkňazskej modlitbe za Svojich (Ján 17:17–21):

*„Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda. Ako si Ty Mňa poslal
na svet, tak som i Ja ich poslal do sveta. A Ja za nich posväcujem sám seba,
aby aj oni boli posvätení v pravde. Ale neprosím len za týchto, ale aj za tých,
ktorí majú skrze ich slovo uveriť vo Mňa, aby boli všetci jedno, ako si ty, Otče,
vo Mne a Ja v Tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma Ty
poslal.“*

Božia jednota je možná len skrze Duchom zjavenú Božiu pravdu Slova. Boh a
Kristus sa nie neskôr zjednotili, oni boli jedno. Boh v Kristu nadobudol tes-
lesnú podobu. Cirkev Pánova je miestom zjavenia živého Boha, je Jeho tel-
lom. V nej a skrze ňu sa uskutočňuje veľká časť Božieho Slova. Pán sám tých
Svojich posvätil vo Svojej pravde. Jeho pravda nie sú naše táraniny a naša
tvrdohlavosť, ale naveky platné Slovo Božie. Každý hriech a všetko, čo nepo-
chádza z Boha, je lož. Kto hovorí pravdu, hovorí Slovo Božie. Ale najprv sa
nás musí Duch pravdy ujať. Židom, ktorí uverili, povedal Pán Ježiš (Jn 8:31-
32):

*„Vtedy povedal Ježiš Židom, ktorí mu uverili: Keď vy zostanete v Mojom Slo-
ve, uprave ste Mojimi učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.“*

Božie rozhodnutie

Je pravda, že Boh nečiní nič bez toho, aby najprv nezjavil Svoje tajomstvo
Svojim služobníkom prorokom (Am 3:7). Že v starozákonnom Slove nestojí
nič o evanjelistoch, pastieroch a učiteľoch dokážeme všetci pochopiť. Otázkou
je len to, či je nám osvetlené novozákonné Slovo, ktoré sa tiež odvoláva vý-
hradne na prorokov. My všetci, ktorí veríme v zvesť konečného času a pozna-
li sme poslanie brata Branhama, čakáme na napravenie všetkých vecí.

V Skutkoch apoštolov 3 začína Peter od verša 12 svoje kázanie. Vo verši 20
a 21 čítame:

*„ ... a aby poslal predurčeného vám Krista Ježiša, ktorého však musí prijať
nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých
Svojich svätých prorokov od veku.“*

V tomto kázaní nehovorí Peter o evanjelistoch, pastieroch a učiteľoch, ale
o tom, čo Boh zvestoval od počiatku skrze svätých prorokov. Pre apoštolov
a aj pre nás nazačínajú spásne dejiny v ev. Matúša 1, ale v prvej kapitole
Bible. Skrze Ducha bude inšpirované znovunapravenie všetkých vecí v sú-

vislosti s návratom Ježiša Krista. Napravenie sa týka toho, čo Boh skrze ústa Svojich služobníkov a prorokov od pračasu zvestoval, takže nie je v žiadnom prípade obmedzené na novozákonné zvestovanie.

Možno si môže niekto myslieť alebo to dokonca vyslovil, že brat Branham vo svojom zvestovaní zašiel ďalej ako siaha učenie apoštolov. My všetci predsa ešte žijeme ako ľudia v tomto svete a sme vystavení rôznym vplyvom a môžeme rýchlo nechať vzísť nejakú myšlienku a prípadne aj neuvážene vysloviť nejaké slová. Nikdy nebolo také dôležité stáť na celom svedectve Božieho Slova, ako teraz. Nachádzame sa v prorockom časovom úseku spásnych dejín a musíme brať vážne napomenutie, ktoré dal Peter ohľadom Starého zákona.

„Aj máme pevnejšie Slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietaču na šerom mieste...“

Dostatočne často bolo zdôrazňované, že evanjelizačná časť má rovnako ako učiteľská, v novozákonnej Cirkvi svoje miesto. Pravá Cirkev zotrvá až do konca v učení apoštolov. Poznanie, učenie a proroctvá sú rozdielne veci, ale čo sa týka prorockých spásnych dejín, tak musíme rešpektovať Božie zadenie. V čase keď bolo dané Jánovi na ostrove Patmos záverečné Zjavenie, všetci apoštoli až po Jána už boli vzatí domov. Že Pavol, Peter a Jákob nemohli hovoriť ani písať o siedmich pečatiach a ich otvorení je zrejme samé od seba. Ján sám o tom taktiež nič nepovedal, ale to len tak, ako mu bolo prikázané, napísal. K prorockému Slovu Starého zákona bolo pridaná rozsiahla časť Apokalypsy. Keď Peter v Skutkoch apoštolských vedený Svätým Duchom hovorí o tom prorockom úseku, v ktorom žijeme my teraz, pred návratom Ježiša Krista, tak sa odvoláva na prorokov, skrze ktorých hovoril Boh sám.

Aby bolo zabránené každému nedorozumeniu, má tu byť pozdvihnutá a dvakrát podčiarknutá skutočnosť, že Pán do Cirkvi dosadil päť mimoriadnych služieb a to k tomu účelu, aby boli svätí učinení schopní vykonávať službu. Dnes sa jedná o viac ako len o formálne ústne uznanie novozákonných učení. Dnes sa jedná o to, aby bola Cirkev prvorodených vyvolaná von a bola pripravená na návrat Ježiša Krista. Spoločne s pevne stanoveným novozákonným zborovým poriadkom prebieha mimoriadna prorocká služba, ktorá zaujíma takpovediac nadriadenú úlohu. Existuje dostatok zborov, ktoré zdôrazňujú päťnásobnú službu, ktoré odporúčajú dary Ducha, ktoré zastupujú väčšiu časť biblických učení, ale brata Branhama, ako muža poslaného Bohom odmietajú. Im chýba článok v reťazi. Tak ako Ján Krstiteľ, mal aj Branham mimoriadnu úlohu. Je to prechod do novej epochy.

Boh na nič nezabudol. Každé slovo má absolútnu správnosť, ale musí byť videné a porozumené zhora v správnej súvislosti. Všetkým je nápadné, že brat Branham v súvislosti so svojou službou hovorí o prvom, druhom a treťom ľahu. 25. 6. 1965 povedal:

„Sledujte tohoto zvestovateľa ... nie pri jeho počiatkoch, ale keď začal zvestovať svoju zvesť. Prvý ľah – uzdravenie, druhý ľah – prorokovanie, tretí ľah

– otvorenie Slova, zjavenie tajomstiev. Nie je žiadneho vyššieho poverenia, ako zjavovať Slovo skrze prorokov. Jediný spôsob, ako môže byť prorok potvrdený sa deje skrze Slovo. Pozorujte, tretí ťah, ktorým bolo otvorenie pečatí, aby boli zjavené skryté pravdy, zapečatené v Slove Božom. Môžete to teraz vidieť? Práve v tomto čase, keď sa toto začne naplňovať, že Jannes a Jambres, napodobitelia, znovu vystúpia, presne ako to oni učinili, keď Mojžiš vysúpil s pravým Slovom.“

Záverčná časť služby brata Branhama započala otvorením pečatí. V kázani *Stojaci v trhlíne* berie brat Branham za základ 4. Mojžišovu 16:1. Jannes a Jambres stáli mimo Cirkvi. Ale Kóre, Dátan a všetci ich prívrženci stáli v strede Cirkvi. Mali dokonca mimoriadnu vážnosť. Zvonka môže byť Cirkvi spôsobená len malá škoda. Takmer neodčiniteľná škoda je vykonávaná ľuďmi, ktorí sa nachádzajú v Cirkvi a síce takými, ktorí ako v časoch Mojžiša chceli vykonávať službu, ku ktorej neboli ani povolání, ani oprávnení. Či to niekto chce uznať alebo nie, v každom prípade sa s Cirkvou opakuje to isté ako sa dialo vtedy s Izraelom. Každému môžeme len poradiť, aby v modlitbe a pri skúšaní samého seba čítal 4. Mojžišovu 16. Je veľmi dôležité, aby Cirkev zrovna v čase skúšok držala a stála dohromady, pretože je to vaša zafaľkávací skúška. To je praktická časť našej skúšky, v ktorej musíme obstáť.

Vážne napomenutie

Práve teraz, tak blízko pred návratom Ježiša Krista nadobúda mimoriadny význam nasledujúce biblické miesto:

„A pozorujme sa navzájom tým cieľom, aby sme sa roznečovali k láske a k dobrým skutkom neopúšťajúc svojho zhromaždenia, ako majú niektorí obyčaj, ale napomínajúc sa, a to tým viacej, čím viacej vidíte, že sa blíži ten deň. Lebo keď dobrovoľne hrešíme po prijatí známosti pravdy, nepozostáva už viacej obeti za hriechy...“ (Žd 10:24-26)

Tu je spojený hriech so zborom, bohoslužbou a s tým, ako to čítame (v slovenskom preklade) s opúšťaním zhromaždenia. Nikto z cirkvi patrí, nemá právo bohoslužby Cirkvi opúšťať a tým Cirkvou živého Boha opovrhovať. Jedná sa o to, že by sme v tomto čase rozlišovali telo Pánovo a pri Cirkvi živého Boha sa neprehrešovali. Pán sám tú najvyššiu a najväčšiu cenu zaplatil a vykúpil nás k Jeho vlastnému vlastníctvu. Skrze Svätého Ducha je spájaná Cirkev k živému organizmu, tela Ježiša Krista. Pán Ježiš vtedy povedal Svojim učeníkom:

„Vy všetci sa rozprchnete a pohoršíte sa na Mne.“

Ale potom sa znovu zhromaždili a mali navzájom jeden s druhým obecnosť, až kým neobdržali zaslúbenie Otca. Ako Božie deti musíme práve v kritických situáciách dbať na to, aké sú naše reakcie. U Lukáša 9:51-55 je nám opísaná jedinečná udalosť. Naš Pán sa nachádzal na ceste do Jeruzalema. Poslal svojich poslov pred sebou, ktorí prišli do samaritánskeho mesta, aby

sa postarali o prenecovanie svojho Majstra a ako všetci vieme, Židia a Samaritáni nemali spolu obecnosť, ako to čítame v ev. Jána 4:9. Pretože Pán chcel vojsť do Jeruzalema, ale obyvatelia tam neboli pripravení prijať Ho. Plní úžasu potom čítame slová dvoch apoštolov, ktoré povedali:

„A keď to videli Jeho učeníci, Jakob a Ján, povedali: Pane, či chceš, aby sme povedali, aby oheň zostúpil s neba a strávil ich, ako aj Eliáš urobil?“

Oni boli vnútorne rozčúlení a nevedeli, čo hovoria. Aj keď navonok vystupovali za svojho Majstra. Napriek tomu, akí boli rozčúlení a pohnutí, pýtali sa najprv Pána. *„Pane, či chceš...?“* Nie je toto lekcia pre nás všetkých, aby sme sa v každej situácii pýtali, Pane, čo chceš ty, aby sme konali? Preto musí byť povedané, že sa síce svojimi slovami pýtali po vôli Pánovej, ale nemali v mysli záchranu, ale zničenie tých ľudí, ktorí tam boli. Odvolávali sa dokonca pritom na Eliáša. My ako veriaci môžeme každý deň prísť do rovnakej situácie. Dobré to myslieť, pre nášho Pána horieť a napriek tomu stáť pod falošným vplyvom. Ten dobrý duch má záchranu v úmysle, ten zlý zničenie. Pán ich svojimi slovami opravil:

„Neviete, čieho ste vy ducha; lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské duše, ale spasiť.“

Keď sa vrátíme späť k tomu Slovu z úvodu, musí byť pozdvihnutá ešte raz rozvaha a triezvosť k modlitbám a jednaniu. Koniec stojí blízko pred nami a len ten, kto zotrvá do konca, bude korunovaný. Satan vie, že má málo času a je zúrivy a všetko by chcel zničiť. Ale Pán svoju Cirkev bude budovať. On nie je len počiatkom, ale aj Dokonávateľom, On kladie Svoj nárok na krvou vykúpený zástup prvorođených, ktorí sú premenení do Jeho obrazu. Len ten, v nás vyformovaný charakter, si vezmeme so sebou, povedal brat Branham.

Boží pokyn

Všetky kázania brata Branhama bez výnimky sú nám vzácné, či sú evanjeli-začné alebo učiteľské, či sú s bohoslužbou s uzdravovaním alebo bez nej, je nám v nich predsa pred oči postavené rozmanité a všetko zahŕňajúce suverénne pôsobenie Božie. V jeho službe to taktiež šlo od jasnosti k jasnosti od poznania ku poznaniu. Tak, ako obdržal veci od Boha, ich dával ďalej. Ako už bolo zmienené, otvorením pečatí započal mimoriadny časový úsek jeho služby. 1. apríla 1962 hovoril brat Branham o mimoriadnom sne a jeho výklade, ktorý mu bol Pánom samým zjavený. Bolo mu povedané, že nemá ísť na plánovanú cestu do Švajčiarska a iných krajín, ale uskladniť pokrm v Jeffersonville. V tomto zmienenom čase ležalo ešte uskladňovanie pokrmu v budúcnosti. Jednotlivé udalosti roka 1962 sú nám známe z rôznych kázaní. 30. decembra 1962 hovoril brat Branham o zjavení siedmich anjelov, ako mu to bolo ukázané vo videní 22. decembra 1962. 28. februára 1963 sa táto neo- byčajná udalosť stala. Pán sa zjavil v svetelnom oblaku obklopený siedmimi

anjelmi a poveril ho vrátiť sa späť do Jeffersonville, pretože prišiel čas otvoriť sedem pečatí.

Hneď v prvej pečati konštatuje, že to má úplne iný význam, ako to predtým prijal a kázal. Tu sa jedná o to, aby sme pochopili, čo je *pokrmom* mienené z Božieho pohľadu: Nielen kázania, ale zjavenie tajomstiev Slova, *skrytá manna* je pokrmom pre Boží ľud v tomto čase. Preto sa v budúcnosti sústreďíme na vydávanie kázaní brata Branhama, ktoré boli kázané v Jeffersonville po otvorení pečatí.

Iste to nie je žiadna náhoda, že brat Branham hovoril o Božom poverení uskladiť pokrm 1. apríla 1962. 2. apríla 1962 na úsvite mi bolo dané rovnaké poverenie, ako to brat Branham v decembri 1962 pred svedkami potvrdil. Doslova mi povedal: „Pokrm, ktorý máš uskladiť je to Bohom pre tento čas zjavené Slovo.“ Môžem len so všetkou vážnosťou poukázať na to, že *Božie zjavené Slovo* je pre každého z nás záväzná. V sile Božieho pokrmu chceme smele kráčať vpred. Kto sa vo svojom srdci pozdvihuje a vo svojich výrokoch sa stavia nad brata Branhama, nehovorí z toho Ducha, v ktorom on hovoril a je úplne jedno, koľkými biblickými miestami to ozdobiť.

Ako už bolo v tomto obežníku spomenuté, jedná sa o zhrnutie celého Slova Božieho, o zjavenie všetkých tajomstiev. Pri rôznych príležitostiach sa brat Branham na určité veci odvoláva a zdôrazňuje, že mohli byť zjavené len skrze alebo po otvorení pečatí. Neexistuje žiadny človek, ktorému Boh dal oprávnenie, vykonávať nad tým súd. Namiesto toho by sme chceli prosiť o to, aby nám Pán daroval milosť odložiť nabok našu vzdelanosť v Písme a Bohom dané zjavenie zo srdca prijať. Na základe Slova Božieho Pán Svoju Cirkev dokoná a bez poškvرنy a vrásky ju predstaví pred tvárou Svojej slávy. Nech sa nikto úmyselne neprehrešuje a nepozdvihuje nad Boha a bohoslužbu, ale nechá sa zaradiť a spojiť. Požehnanie Božie nech je so všetkými vami. Amen

Cesta do Izraela

Hovorilo sa o tom, že obe cesty do Izraela sa účastníkom páčili a boli ku veľkému požehnaní. Je mnoho krajín, ale len jedna krajina Biblie. Ak Boh chce, podnikneme ďalšiu cestu v marci 1981. Aby sme mali predstavu, bolo by dobré, aby sa všetci, ktorí by sa na nej chceli zúčastniť, písomne prihlásili. Prihlásenie môže byť najprv nezáväzná. V marci a apríli je tam krajina ešte zelená, počas ostatných mesiacov je však viac alebo menej sucho.

Prosba: spolu s nezáväzným prihlásením by sme chceli od všetkých účastníkov vedieť, či uprednostňujú jeden alebo dva týždne. Mohol by byť naplánovaný jeden týždeň ako prehliadka alebo dva týždne ako dovolenka. Prípadne môže byť skupina rozdelená, ak najmenej 12 osôb spoločne poletí na rovnakú cestu. Kto by sa chcel po jednom týždni vrátiť, mohol by to v takom prípade urobiť. Druhá skupina by potom zostala zvyšný týždeň v Izraeli. Všetko kladieme do rúk Pánu a hovoríme: „Ak Boh chce a okolnosti to umožnia.“ Spo-

lužítie veriacich navzájom spája. Na všetko by sme chceli hľadiť ako na dobrý biblický voľný čas! Žehnáme ľudu izraelskému a obzvlášť ho milujeme a spomínáme vyvolený ľud v našich modlitbách!

Nádherne prežitie

Pozreli sme si Jericho a videli sme uzdravený prameň (2. Kráľovská 2:19–22). Keď sme chceli cestovať ďalej, náhle na severe vyšiel oblak. Najprv sa zjavila táto dúha, ktorá mala pod sebou neobyčajné svetelné žiarenie. Keď sme fotografovali, objavila sa pod touto dúhou ďalšia. Žiaľ nemám k dispozícii žiadnu fotografiu, na ktorej by boli zachytené obe dúhy. Náš Boh je i Bohom Izraela.

On učinil prvú i druhú zmluvu. Aby sme porozumeli premáhajúcejmu dojmu, musíme niečo takého prežiť osobne. Tak hovorí Pán, náš Spasiteľ, každému Božiemu dieťaťu (Izaiáš 54:10):

„Lebo vrchy ustúpia a brehy sa pohnú so svojho miesta, ale Moja milosť neustúpi od teba, a zmluva Môjho pokoja sa nepohne, hovorí tvoj zľutovník Pán.“

Bro. Frank

Vydavateľ: misionár Ewald Frank, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy, napíšte nám na adresu: Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: **www.misia.sk**

email: info@misia.sk

☎ 0905 414 701